

denne sag. Sådan sagde jeg ikke, vil jeg sige til hr. Bruno Jerup. Jeg sagde, at man skal huske på, at der trods alt er foregået en lang række uregelmæssigheder. Det glemmer man næsten midt i hele diskussionen om juraen.

Hvordan en sådan sag gribes an, kan der jo være forskellige opfattelser af, og vi har allerede kunnet konstatere med de to tidligere talere, at der er forskellige opfattelser af, hvordan man ser på denne sag. Jeg skal sige til hr. Aage Frandsen, at vi ikke i den socialdemokratiske folketingsgruppe har problemer med juraen i denne sag.

Det fremgår tydeligt af Justitsministeriets konklusioner, at lovforslaget kan behandles og gennemføres af Folketinget, uden at vi kommer i konflikt med grundlovens § 3. Der er andre vinkler på denne sag, som er afprøvet, og heller ikke her skulle der være problemer i forhold til grundlovens bestemmelser om disse ting.

Hr. Aage Frandsen beskæftiger sig lidt med spørgsmålet om retssager. Det er ikke min opfattelse, at nogen er afskåret fra at rejse retssager, hvilket også fremgår af det notat, der er udarbejdet af Justitsministeriet.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Hvis man ser på det notat, som foreligger fra Justitsministeriet, er det rigtigt, at det – som forventet, kan man næsten sige – efter den bestilling, det har fået fra Undervisningsministeriet, konkluderer, at der ikke sker brud på grundlovens § 3. Men det tilføjes også, og jeg vil gerne citere fra papiret side 29:

»Som nævnt under pkt. 1 og pkt. 5.2.6 kan den foreslåede lovgivning imidlertid give anledning til principielle retspolitiske overvejelser. Det gælder navnlig det forhold, at der er tale om en lovgivning, som undtager nærmere opregnede skoler fra lovens generelle tilskudsregler, som de pågældende skoler hidtil har modtaget støtte i henhold til. En sådan lovgivning bør Folketinget ud fra almindelige principper kun anvende, når der foreligger tungtvejende grunde hertil.«

Dette drejer sig om det, der hedder en singulær lov, og jeg kunne godt tænke mig, om hr. Poul Erik Dyrlund kan give mig nogen eksempler på, at Folketinget har haft sådanne tungtvejende grunde til at lave singulære love.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg må nok sige, at efter Fremskridtspartiets opfattelse er det en meget, meget mærkværdig dag, vi har her i dag. Det er efter vor opfattelse således, vil jeg sige til hr. Dyrlund, at man ikke kan undre sig over, at der er mange meldinger til dette forslag. Vi mener, at det har ført til et juridisk skoleridt, til trods for at Folketinget er enig i, at det, der er foregået med hensyn til koncerntopbygning, er vi i bund og grund imod, fordi det også efter Fremskridtspartiets opfattelse er i strid med reglerne. Ingen tvivl om det.

Men jeg synes ikke, det kan undre efter de meldinger, vi har hørt i de sidste dage, at der er en del folketingsmedlemmer, som mener, at vi er inde i den fase, der hedder juridisk skoleridt, hvor vi af den ene ekspert efter den anden får at vide, at det er i strid med f.eks. grundloven.

Så kommer hr. Bruno Jerup og siger, at det faktisk er bestilt arbejde af ministeren. Det mener jeg er utiladeligt. Naturligvis er jurister i ministeriet lige så velkomne til at vurdere, hvordan og hvorledes det her skal foregå, så jeg synes, det er mærkværdigt, at hr. Dyrlund stiller sig her på Folketingets talerstol og er lidt, det ligger i ordene, forundret over, at der er forskellige meldinger.

Jeg skal så vente med de andre bemærkninger til min ordførertale.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg var også forbavset over hr. Poul Erik Dyrlunds indlæg, selvfølgelig specielt det om, at Justitsministeriet ikke havde nogen bemærkninger, for, som hr. Bruno Jerup læste op, skriver Justitsministeriet, at en sådan lovgivning bør Folketinget ud fra almindelige principper kun anvende, når der foreligger tungtvejende grunde dertil.

Hr. Bruno Jerup har så spurgt, om der er tidligere eksempler på tungtvejende grunde. Det får vi så svar af hr. Poul Erik Dyrlund på lige om et øjeblik, men jeg kunne godt tænke mig at vide, hvordan Socialdemokratiet og den socialdemokratiske ordfører afgør, hvad der er tungtvejende grunde. Er det samfundsmæssige interesser? Er det økonomiske interesser? Er det, der gør denne sag så tungtvejende, de økonomiske midler, der er involveret i svindelene? Når Justitsministeriet så klart siger, at det her kun kan gå, hvis der er tungtvejende grunde, må vi altså have en definition fra den socialdemokratiske